

Tilstedeblivelse. Jeg har den Tro, at tidligere Erfaring tidt kan vække Mistro; den ærede Minister maa ikke komme og sige, at vi ere altfor mistænksomme; thi vor Erfaring fører os til at være det. Denne Sag giver den Mistænksomhed, den ærede Rigsbogsmand for Holbæk Amts 2den Valgfreds (Tscherning) nærer, en Støtte, som der skal lang Tid til at rive overende. Naar man i god Tro er gaaet ind paa en Afgjørelse, hvorved man tildeels tiltræder den modsatte Anskuelse, mod at man paa den anden Side faaer sin Anskuelse nogenlunde tagen i Betragtning, og der da, naar der er foretaget nye Valg, hvorved der er kommen en anden Majoritet tilstede, fra den modsatte Side siges: „Det, som I have indrømmet os, ville vi beholde, men hvad vi have indrømmet Eder med Hensyn til den sjenste Bane og Banen til Ny, skal forandres, det ville vi nu tage fra Eder“ — saa siger jeg, at dette ikke er rigtigt, at det ikke er den rette Veie til at bringe Tro og Love og Tillid tilbeie mellem den lovgivende Magt og Regjeringen. Derfor har det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgfreds (Tscherning) fuldelig Ret, naar han siger: Vil man ikke lade det staae, vil man ikke respektere, at man gav begge Parter Sit — Noget, som den ærede Minister dengang har udtalt i Landstinget saa smukt, sandt og stærkt — saa lægge man hele Stridspunktet for, saa lægge man Banen for igjen fra Aarhus til Nyborg, eller ogsaa blot Banen fra Aarhus til Fredericia, thi derved falder dette Lovudkast. Jeg Vinien for fra Aarhus til Fredericia og lad os tale om den paany, naar man ikke vil respektere den Overenskomst, som blev indgaaet paa Tro og Love fra alle Sider. Det er min Hovedbetragtning i denne Sag, og det skalde virkelig gjøre mig ondt, om Folkethinget skalde give Medhold til, at det, som har staaet for mange af Medlemmerne som en glædelig Overenskomst — til dem hører den ærede Rigsbogsmand for Holbæk Amts 2den Valgfreds ikke; for ham var det ikke nogen glædelig Overenskomst; han stemte imod den — der skalde føre Sagen tilende, pludselig paany bliver stillet i det Uvisse og skal give Anledning til de samme uhyggelige Forhandlinger, som vi havde Grund til at troe

os frie for. Dette kan ikke Andet end gjøre os ondt, og dette er min Hovedgrund for at nægte dette Forslag Overgang til anden Behandling. Jeg vil, saavidt det staaer til mig, bidrage til, at dette Forsøg ikke gaaer videre, idet det er min Tro, at det fjerner mere og mere, efterhaanden som man behandler det, hvad der skalde være forenet, saavidt det var muligt. Jeg troer ikke, jeg har sagt Noget, som ikke ligesaa fuldt hører ind her som ved det næste Lovudkasts Behandling; jeg havde tænkt at ville udtale, hvad jeg her har sagt, under det næste Udcasts Behandling, men da det fra flere Sider er kommet frem under denne Behandling, troer jeg ikke, at jeg er gaaet udenfor Ordenen ved ogsaa at have udtalt mig derom.

Hvad det Nærmere ved denne Sag angaaer, da er dette, efter den Betragtning, jeg her har udtalt, noget mindre Vigtigt. Her foreligger fra den ærede Minister forskjellige Oplysninger i Motiverne, og han har taget det ilde op, at det med Hensyn til disse er sagt, at denne Undersøgelse var ledet i eensidig Retning. Naar dette ogsaa er min Mening, saa bygger jeg den paa, at den ærede Minister har udtalt om denne Sag en Mening, som gif i den Retning, hvori Lovforslaget nu gaaer, før den Undersøgelse, hvorpaa hans Mening skalde støttes, var tilendebragt. Da dette jo har været vitterligt, saa siger jeg, at denne Undersøgelse ikke har havt den Indflydelse paa den ærede Minister, som den skalde have; thi han havde forud en Dom om Sagen, og de Mænd, han valgte til at lede Undersøgelsen, maatte nødvendigviis gaae i den Retning, som den ærede Minister havde udtalt som den efter hans Mening rigtige for Banen. Dersom det var givet, at Ministeren var kommen til sin Mening, efterat Undersøgelserne vare endte, vilde det være urigtigt at sige, at Banen var ført i en eensidig Retning, men det har ikke været Tilfældet. — Naar man dernæst læser Motiverne igjennem, saa falder min Dom sammen med flere af de ærede tidligere Taleres, idet nemlig min personlige Erfaring siger mig, at flere af de Ting, der ere anførte i Motiverne, ere urigtige, og jeg siger derfor, at derved svækkes naturligviis ogsaa det Øvrige, som jeg ikke saa bestemt kan dømmе om. Min Erfa-